

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobců: **a) J. B.**
bytem X

b) R. B.
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1

v řízení o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2019,
č. j. MMR-30560/2019-83/1924,

takto:

- I. Řízení vedená u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 51 A 5/2020 a sp. zn. 51 A 6/2020 se spojují ke společnému projednání. Věc bude nadále vedena pod sp. zn. 51 A 5/2020.
- II. Žaloby se odmítají.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud obdržel samostatnou žalobu žalobce a) a samostatnou žalobu žalobkyně b), jimiž se domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání obou žalobců a současně bylo potvrzeno usnesení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7. 5. 2019, č. j. 059240/2019/KUSK, jímž nebylo vyhověno námitce podjatosti vznesené oběma žalobci vůči všem úředním osobám působícím u Městského úřadu Ř. a vůči starostovi města Ř. (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Z obsahu obou samostatných žalob vyplývá, že jsou prakticky identické, napadají stejné rozhodnutí téhož správního orgánu, obsahují totožné žalobní body a obě se věcně týkají otázky podjatosti týchž úředních osob (z důvodu sporů mezi žalobci a jejich sousedem, který je zastupitelem města Ř.).
3. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) může samostatné žaloby směřující proti témuž rozhodnutí anebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí, předseda senátu usnesením spojit ke společnému projednání.

4. Jelikož žaloba žalobce a) i žaloba žalobkyně b) směřují proti témuž rozhodnutí žalovaného a zjevně se týkají týchž skutkových okolností (otázka podjatosti všech úředních osob včetně ř. starosty z důvodu žalobci tvrzené politické angažovanosti jejich souseda), dospěl soud k závěru, že je namístě řízení o obou žalobách spojit ke společnému projednání (výrok I).
5. Soud dále zkoumal, zda jsou žaloby věcně projednatelné:
6. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
7. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, „jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem“.
8. Otázka vyloučení úřední osoby z projednávání a rozhodování věci je pak upravena v ustanovení § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
9. Přezkoumáváním správních rozhodnutí, kterými bylo rozhodnuto o podjatosti, resp. nepodjatosti osob podílejících se na rozhodování správního orgánu, se Nejvyšší správní soud zabýval v řadě svých rozhodnutí. Poukázat lze například na rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003-23, publikovaný pod č. 114/2004 Sb. NSS, podle něhož *„[r]ozhodnutí správce daně o vyloučení pracovníka je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení [§ 70 písm. c) s. ř. s.] a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví.“* V rozsudku ze dne 24. 1. 2014, č. j. 5 As 67/2013-21, Nejvyšší správní soud vysvětlil, že *„[p]ro posouzení otázky, zda je ve správním soudnictví přípustné přezkoumání rozhodnutí správního orgánu (o podjatosti úřední osoby), je třeba posoudit jeho charakter, tedy to, zda zasahuje do veřejných subjektivních práv a zda jde o konečné rozhodnutí v daném správním řízení (...). Usnesením o námitce podjatosti, tedy o vyloučení, resp. nevyloučení úřední osoby ze správního řízení, je rozhodováno toliko o tom, zda ta která úřední osoba bude či nebude dále participovat na probíhajícím správním řízení. Podle svého charakteru jde pouze o rozhodnutí o vedení řízení, jímž se upravují poměry ve správním řízení, resp. vytvářejí se předpoklady pro to, aby mohlo být ve věci meritorně rozhodnuto.“* Dále dodal, že usnesení o námitce podjatosti nespadá pod definici podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a není konečným rozhodnutím ve věci, nýbrž pouze rozhodnutím dílčím, jež by mělo rozhodnutí ve věci samé předcházet. Na tom ničeho nemění ani to, že je proti usnesení o námitce podjatosti přípustné odvolání.
10. Shora uvedený právní názor, podle něhož rozhodnutí o námitce podjatosti je rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, tedy rozhodnutím, které není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, byl zopakován například v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2014, č. j. 2 As 160/2014-25, ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 226/2016-27, ze dne 4. 7. 2019, č. j. 9 As 70/2019-34, nebo ze dne 19. 12. 2017, č. j. 7 As 362/2017-17.
11. Ani okolnosti právě projednávané věci nezavdávají důvod odklonit se od závěrů ustálené judikatury. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí se týkalo vedení řízení o přestupku podle § 178 odst. 2 písm. i) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), jehož účastníky byli žalobci (jak lze dovodit z jejich žalobních tvrzení i z odůvodnění napadeného rozhodnutí) a v rámci něhož se řešila otázka, zda jsou všechny úřední osoby působící u Městského úřadu Ř. podjaté z důvodu, že soused žalobců je v Ř. městským zastupitelem a z této pozice má dle tvrzení žalobců vliv na práci úředníků činných v rámci tamního městského úřadu. Vyřešení této otázky však předchází rozhodnutí o věci samé, jíž je posouzení případného spáchání či nespáchání přestupku na úseku stavebního zákona. Případné vady řízení o přestupku spočívající v tom, že se projednávání a rozhodování věci za správní orgán účastnila úřední osoba, u níž byl dán některý ze zákonem stanovených důvodů vyloučení, bude možné namítat v žalobě směřující proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu. Tím nedochází k porušení práva na soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů, jelikož přezkum rozhodnutí o námitce není vyloučen úplně, ale je pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé.

12. Lze tedy uzavřít, že žalobami žalobců bylo napadeno rozhodnutí, které není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, neboť se jím upravuje vedení řízení před správním orgánem a dopadá na ně kompetenční výluka podle § 70 písm. c) s. ř. s. Z tohoto důvodu je třeba obě žaloby odmítnout (výrok II) jako nepřípustné podle § 46 odst. 1 písm. d) a § 68 písm. e) s. ř. s.
13. Výrok III o náhradě nákladů řízení je založen na ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. ledna 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu